UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Vsvris. Titvlvs XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

DE FVRTIS.

TITVLVS XVIII.

CAP. I.

Breve eſt, & non ſummatur.

In Exodo *a*.

QVi furatur hominem, & vendiderit *eum*, convictus *noxæ*, morte moriatur.

CAP. II.

Furibus & latronibus in peccato obeuntibus, ſacramenta eccleſiaſtica deneganda ſunt, ſecus ſi in morte eos pœnituit.

Ex Concilio Triburien.

FVres & latrones, ſi in furando & deprædando occiduntur, viſum eſt pro eis non eſſe orandum. Sed ſi comprehenſi, aut vulnerati Presbytero, vel Diacono confeſſi fuerint, communionem eis non negamus.

CAP. III.

Committens furtum ex neceſſitate non multum urgente peccat, ſed non graviter: unde imponenda eſt ei levis pœnitentia. h. d. ſecundùm communem intellectum.

Ex pœnitentiali Theodori.

SI quis *b* propter neceſſitatem famis, aut nuditatis furatus fuerit cibaria, veſtem, vel pecus, pœniteat hebdomadas tres: & ſi reddiderit, non cogatur jejunare.

CAP. IV.

Non indicans furem propter lucrum, quod ab eo conſequitur, reus peccati eſt.

Hieronymus *ſuper Parabolas c*.

QVi cum fure patitur, occidit animam ſuam. Non fur ſolùm *d*, ſed ille reus tenetur, qui furti conſcius quærente poſſeſſore non indicat.

CAP. V.

Fur occultus poteſt poſt reſtitutionem & pœnitentiam ad ſacros ordines promoveri.

Alexand. III. *Cremonen. Epiſcopo.*

EX literis *e* tuis innotuit, quòd B. calicem quendam in eccleſia minus cautè dimiſſum rapiens, longo tempore detinere præſumpſit: *& ĩ.* Mandamus, quatenus ſi ſpontè confeſſus fuerit, & exinde eccleſię cujus calix fuerat, ſatisfecerit, nec eſt ſuper hoc nota vel infamia manifeſta reſperſus: poſt peractam pœnitentiã, aut congruam partem pœnitentiæ (dummodo aliàs idoneum ipſum eſſe cognoſcas) ad ſacros ordines non dubites promovere.

DE VSVRIS. *f*

TITVLVS XIX.

CAP. I.

Uſura lucrifacere fructus rei pignoratæ fallit in caſu hic excepto.

Alexander III. *in Concilio Turonen.*

PLures *g* clericorum: [1 *& ĩ.*] Generalis concilii decrevit auctoritas, ut nullus conſtitutus in clero, vel hoc, vel aliud genus uſuræ exercere præſumat. Et ſi quis alicujus poſſeſſionem data pecunia ſub hac ſpecie, [vel conditione] in pignus acceperit, ſi ſortem ſuam (deductis expenſis) de fructibus jam percepit: abſolutè poſſeſſionem reſtituat debitori. Si autem aliquid minus habet, eo recepto, poſſeſſio liberè ad dominum revertatur. Quòd ſi poſt hujuſmodi conſtitutum in clero, quiſquam extiterit, qui deteſtandis uſurarum lucris inſiſtat, eccleſiaſtici officii periculum patiatur: Niſi fortè eccleſiæ beneficium fuerit, quod redimendum ei hoc modo de manu laici videatur.

[1 *Et quod mærentes dicimus, eorum quoque qui præſens ſeculum profeſſione vocis & habitu reliquerunt, dum communes* [illegible] *quaſi manifeſtius damnatas exhorrent, commodantes* [illegible] *gentibus, poſſeſſiones eorum in pignus accipiunt, & provenientes fructus percipiunt ultra ſortem. Idcircò.*]

CAP. II.

Idem in effectu dicit cum præcedenti cap. ſed addit [illegible] *eſſe in laicis. nam in præcedenti cap. tantum fuit* [illegible] *clericis.*

Idem *Cantuarien. Archiepiſcopo & ejus ſuffraganeis.*

QVoniam *a* non ſolùm viris eccleſiaſticis, [illegible] iam quibuſlibet aliis periculoſum eſt [illegible] lucris intendere: auctoritate præſentium [illegible] jungendum, ut eos, qui de poſſeſſionibus, vel [illegible] bus, quas tenere in pignore noſcuntur, ſortem [illegible] ctis expenſis) receperunt: ad eadem pignora [illegible] da ſine uſurarum exactione eccleſiaſtica diſtri[illegible] compellas *b*.

CAP. III.

Manifeſti uſurarii ad communionem altaris [illegible] *ſepulturam, & oblationem offerendam admitti non poſſunt;* [illegible] *contra hoc facientes, puniuntur, ut hic dicitur.*

Idem *c In Concilio Lateranen.*

QVia in omnibus ferè locis ita crimen uſurarum invaluit, ut multi (aliis negotiis prætermiſſis) quaſi licitè uſuras exerceant, & qualiter utriuſque Teſtamenti pagina condemnentur, nequaquam attendant: [illegible]que conſtituimus, quòd uſurarii manifeſti, nec ad communionem admittantur altaris, nec Chriſtianam (ſi in hoc peccato deceſſerint) accipiant ſepulturam, [illegible] oblationes eorum quiſquam accipiat. Qui autem [illegible]ceperit, vel Chriſtianæ tradiderit ſepulturæ: [illegible]ceperit, reddere compellatur: & donec ad [illegible] Epiſcopi ſui ſatisfaciat, ab officii ſui maneat [illegible]ne ſuſpenſus.

CAP. IV.

Poteſt intelligi dupliciter. Primò in mutuante. [illegible] *cipiente uſuras: & ſecundùm primum intellectum* [illegible] *iam pro opere pio non licet uſuras recipere,* [illegible] *datur cauſa uſuræ committendæ, hoc dicit. Vel* [illegible] *licet inducere quem ad exercendum uſuras etiam pro* [illegible] *iſta lec. colligitur ex deciſa.*

Idem *Panormitano Archiepiſcopo.*

SVper eo *d* verò: [1 *& ĩ.*] Reſpondemus, [illegible] cùm uſurarum crimen utriuſque Teſtamenti pagina deteſtetur, ſuper hoc diſpenſationem aliquam [illegible]ri non videmus: quia cùm ſcriptura ſacra prohibeat [illegible] alterius vita mentiri: multò magis prohibendus [illegible] quis, ne etiam pro redimenda vita captivi, uſurarum crimine involvatur.

[1 *Quòd à nobis tua diſcretio poſtulavit, utrum* [illegible] *pienda pecunia ad uſuram diſpenſatio fieri, ut pauperes* [illegible] *racenorum captivitate tenentur, per eandem poſſint* [illegible] *rari, præſentibus literis tibi.*]

CAP. V.

Uſurarii, qui ſunt ſolvendo, coguntur per pœnas Lateran. [illegible] *cilii uſuras reſtituere, etiam quas ante concilium receperunt: &* [illegible] *cultatibus non extantibus debent poſſeſſiones emptæ* [illegible] *nebri vendi, & debentibus recipere ſatisfieri.*

Idem *Salernitano Archiepiſcopo.*

CVm tu manifeſtos *e* uſurarios juxta decretum [illegible] noſtrum, quod nuper in concilio promulgatum eſt, communione altaris, & eccleſiaſtica [illegible] pultura privandos, donec reddant, quod tam [illegible] ceperant: quidam eorum (ad excuſandas *f* excuſationes

a *Exod. 21. & Cap. 1. eod. tit. in 1. comp. vid Ioan de Anania.* b *Cap. 5. eod. tit. in 1. compil.* c *Proverb. 29. & Ca. 6. eod. tit. in 1. compil.* d *al. tantummodo.* e *Ca. 7. eod. tit. in 1. compil.* f *Vid. B. Thom. 2. 2. q. 78.* g *C. 1. eod. tit. in 1. comp. & poſt Conc. Lateran. part. 16. c. 9.*

a *Cap. 4. eod. titul. in 1. comp.* b *compellatis.* c [illegible] *ſcil. Alexandr. III. in Conc. Lateranen. ca. 25. eod. tit. in 1.* [illegible] d *Cap. 3. eod tit. in 1. comp. & poſt Conc. Lateran. ſub Alex.* [illegible] *part. 16. c. 1.* e *Ca. 5. eod. tit. in 1. comp.* f *Summarius* [illegible] *Pſalmo 140.*

in pec-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in peccatis) impudenter adfirmant illas duntaxat uſuras reſtituendas, quæ ſunt poſt interdictum noſtrum receptæ: [1 & ỹ.] Super frat.t.t.r. quòd ſive ante ſive poſt interdictum noſtrum uſuras extorſerint, cogendi ſunt per pœnam, quam ſtatuimus in concilio, eas his, à quibus extorſerunt, vel eorum hæredibus reſtituere, vel (his non ſuperſtitibus) pauperibus erogare, dummodo in facultatibus habeant unde ipſis *a* poſſint eas reſtituere: cùm juxta verbum B. Auguſtini: Non remittitur peccatum, niſi reſtituatur ablatum. Illi autem, qui non habent in facultatibus unde uſuras valeant reſtituere, non debent ulla *b* pœnâ mulctari, cùm eos nota paupertatis evidenter excuſet. Poſſeſſiones verò, quæ de uſuris comparatæ ſunt, debent vendi, & ipſarum precia his, à quibus uſuræ ſunt extortæ, reſtitui: ut ſic non ſolùm à pœna, ſed etiam à peccato poſſint (quod per uſurarum extorſionem incurrerant) liberari.

[1 *Nec aliquos ad ſolvendas uſuras, quas ante interdictum receperant, debere compelli.*]

CAP. VI.

Vendens rem plus quàm valeat, quia ſolutionem differt, peccat: niſi dubium ſit an tempore ſolutionis erit valor rei variatus, & vendens non erat venditurus tempore, quo vendidit. h. d. ſecundum communem intellectum.

Idem *Genuen.* c *Archiepiſc.*

IN civitate tua *d* dicis ſæpè contingere, quòd cùm quidam piper, ſeu cinnamomum, ſeu alias merces comparant, quæ tunc ultra quinque libras non valent & promittunt ſe illis, à quibus illas merces accipiunt, ſex libras ſtatuto termino ſoluturos. Licet autem contractus hujuſmodi ex tali forma non poſſit cenſeri nomine uſurarum, nihilominus tamen venditores peccatum incurrunt, niſi dubium ſit merces illas plus minúſve ſolutionis tempore valituras: & ideò cives tui ſaluti ſuæ benè conſulerent, ſi à tali contractu ceſſarent: cùm cogitationes hominum omnipotenti Deo nequeunt occultari.

CAP. VII.

Uſurarius monitus non deſiſtens ſi clericus eſt, ab officio & beneficio ſuſpenditur: ſi laicus, excommunicatur.

Idem.

PRæterea *e* parœcianis tuis uſuras recipere interdicas, qui ſi parère contempſerint, ſi clerici ſint, eos ab officio beneficioque ſuſpendas: Si laici, uſque ad dignam ſatisfactionem ipſos vinculo excommunicationis adſtringas.

CAP. VIII.

Fructus rei pignoratæ computari debent in ſortem, & excipit unum caſum.

Idem *Abbati & fratribus S. Laurentii.*

COnqueſtus eſt *f* nobis C. clericus: [1 & ỹ.] Diſ.v. mandamus, quatenus ſi terram ipſam titulo pignoris detinetis, & de fructibus ejus ſortem recepiſtis, prædictam terram clerico memorato reddatis: Niſi terra ipſa de feudo ſit monaſterii veſtri.

[1 *Præſentium lator quod licet de quadam terra, quam pater ſuus vobis obligavit ſortem veſtram deductis expenſis, receperitis tamen ipſam non ſine derogatione veſtræ ſalutis, & honeſtatis, & famæ, nihilominus detinetis, inde eſt quod.*]

CAP. IX.

Hæres uſurarii filius, vel extraneus uſuras extortas per defunctum reſtituere compellitur.

Idem *Epiſcopo Placentino.*

TUa nos *g* duxit frat. conſulendos, quid ſit de uſurariorum filiis obſervandum, qui eis in crimine uſurarum defunctis ſuccedunt, aut extraneis, ad quos bona uſurariorum adſeris devoluta? Tuæ igitur quæſtioni literis præſentibus reſpondemus, quòd filii ad reſtituendas uſuras ea ſunt diſtrictione cogendi, qua parentes ſui ſi viverent, cogerentur. Id ipſum etiam contra hæredes extraneos credimus exercendum.

CAP. X.

Mutuans ea mente, ut ultra ſortem aliquid recipiat, tenetur in foro animæ ad illud reſtituendum, ſi ex hoc aliquid conſecutus eſt. Idem in non dante parabolam juramenti, niſi aliquid inde recipiat. Et idem in vendente rem plus, quàm valeat, quia differt ſolutionem.

Vrbanus III.

COnſuluit *a* nos tua devotio, an ille in judicio animarum quaſi uſurarius debeat judicari, qui non alias mutuò traditurus, eo propoſito mutuam pecuniam credit, ut licet omni conventione ceſſante, plus tamen ſorte recipiat. Et utrum eodem reatu criminis involvatur, qui (ut vulgò dicitur) non aliter parabolam juramenti concedit donec, quamvis ſine exactione, emolumentum aliquod inde percipiat. Et an negociator *b* pœna conſimili debeat condemnari, qui merces ſuas longè majori pretio diſtrahit, ſi ad ſolutionem faciendam prolixioris *c* temporis dilatio prorogetur quam ſi ei incontinenti pretium perſolvatur. Verùm quia, quid in his caſibus tenendum ſit, ex Evangelio Lucæ manifeſtè cognoſcitur, in quo dicitur: Date mutuum nihil inde ſperantes: hujuſmodi homines pro intentione lucri, quam habent (cùm omnis *d* uſura, & ſuperabundantia prohibeatur in lege) judicandi ſunt malè agere, & ad ea quæ taliter ſunt accepta reſtituenda, in animarum judicio efficaciter inducendi.

CAP. XI.

Manifeſtus uſurarius appellans ad ſubterfugiendum reſtitutionem, audiendus non eſt.

Innocentius III. *prælatis in regno Franciæ conſtitutis.*

QVam *e* perniciosum: [1 & ỹ.] Mandamus, quatenus manifeſtos uſurarios (maximè quos uſuris publicè renunciaſſe conſtiterit) cùm aliquis eos convenerit de uſuris, nullius permittatis appellationis ſubterfugio ſe tueri.

[1 *Eſt vitium uſurarum, diſcretionem veſtram non credimus ignorare, cùm præter conſtitutiones canonicas, quæ in earum odium emanarunt, per Prophetam datur intelligi, eos qui ſuam dant pecuniam ad uſuram à tabernaculo Domini repellendos, & tam in novo quàm in veteri teſtamento prohibitæ ſint uſuræ, ut ipſa veritas præcipit, mutuum date, nihil inde ſperantes, & per Prophetam dicatur, uſuram & omnem ſuperabundantiam non accipies. Inde eſt quod univerſitati veſtræ per Apoſt. ſed.*]

CAP. XII.

Per ſubtractionem communionis Chriſtianorum, & per principes ſeculares cogendi ſunt Iudæi, ad uſuras reſtituendas.

Idem *Narbonen. Archiepiſcop.*

POſt *f* mirabilem: & infrà. Iudæos ad remittendas Chriſtianis uſuras, per principes & poteſtates compelli præcipimus ſeculares. Et donec eis remiſerint, ab univerſis Chriſti fidelibus tam in mercimoniis, quàm in aliis per excommunicationis ſententiam, eis jubemus communionem omnimodam denegari.

CAP. XIII.

Non obſtante juramento de non repetendis uſuris, per debitorem præſtito poteſt judex ex officio ſuo uſurarium ad reſtituendas uſuras compellere.

Idem *Mutinenſi Epiſc.*

TVas *g* dudum recepimus quæſtiones, quòd quidam uſurarii eos, quibus dant pecuniam ad uſuram

a *Al. ita: unde poſſint reſtituere.* b *al. non ſolùm à pœna illa.* c *Beneuenſi.* d *C. 8. eod. tit. in 1. comp.* e *Ca. 9. eod. tit. in 1. compil.* f *C. 10. eod. tit. in 1. comp.* g *C. 11. eo. tit. in 1. comp. Vide Covarr. 3. Var. reſ. c. 3.*

a *C. 12. eod. tit. in 3. comp.* b *Vide Sotum l. 6. de juſt. & jur. q. 4. art. 1. & Sylveſtr. verbo, uſura 2. q. 1.* c *prolixi in antiq. Cod.* d *verba ſunt Ezechielis c. 18.* e *C. 1. eod. tit. in 3. compilatione.* f *C. 2. eod. tit. in 3. comp.* g *C. 3. eod. tit. in 3. comp.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

præſtare faciunt juramentum, quòd uſuras non repetant, & ſuper his, quas ſolverint, nullam moveant quæſtionem. Nos igitur reſpondemus, ut uſurarios ipſos n. o. præ. per cenſ. eccl. appel. remota compellas ante uſurarum ſolutionem ab earum exactione deſiſtere, vel reſtituere ipſas, poſtquam fuerint perſolutæ, ne de dolo & fraude contingat eos commodum reportare.

CAP. XIV.

Non auditur uſurarius repetens uſuras, niſi prius reſtituat extortas.

Idem.

QVia a fruſtra legis auxilium invocat, qui committit in legem: Statuimus, ut ſi quis uſurarius à nobis literas impetraverit ſuper reſtituendis uſuris, vel fructibus computandis in ſortem: niſi prius ipſe reſtituerit uſuras, quas ab aliis noſcitur recepiſſe, auctoritate literarum ipſarum nullatenus audiatur.

CAP. XV.

Convictus de uſuraria pravitate per famam & alia argumenta poteſt manifeſtari uſurarius, & tanquam manifeſtus uſurarius compeſci, ſecundum diſpoſitionem Lateranenſis concilii.

Idem *Altiſiodoren. Epiſcopo.*

CVm in b diœceſi tua ſint quamplurimi uſurarii, de quibus minimè dubitatur, quin ſint uſurarii manifeſti, contra quos propter timorem potentum, qui tuentur eoſdem, nullus accuſator apparet, nec iidem ſunt per ſententiam condemnati. Fraternitati tuæ taliter reſpondemus, quòd licet contra eos non appareat accuſator: ſi tamen aliis argumentis illos conſtiterit eſſe uſurarios manifeſtos, in eos pœnam in Later. concilio c contra uſurarios editam liberè poteris exercere.

CAP. XVI.

Maritus excipiens pignus pro dote promiſſa, non tenetur fructus in ſortem computare. h. d. & eſt caſus ſingularis, & alibi non probatur.

Idem.

SAlubriter d: & infrà. Sanè generum ad fructus poſſeſſionum, quæ ſibi à ſocero ſunt pro numerata dote pignori obligatæ, computandos in ſortem, non credimus compellendum. Cùm frequenter dotis fructus non ſufficiant ad onera matrimonii ſupportanda.

CAP. XVII.

Repetens uſuras non auditur, niſi reſtituat extortas per ſe, vel per alium, à quocunq; cauſam habeat.

Idem *Epiſcopo Bonon.*

MIchaël laicus e ſuam nobis querimoniam deſtinavit, quòd M. quidam alii Bono. cives multa extorſerunt ab eo & à patre ſuo cujus hæres extitit, nomine uſurarum: & infrà. Attentius proviſurus, ne auctoritate noſtra in negotio procedas eodem, niſi dictus conquerens reſtituerit, vel adhuc reſtituat, ſi quas aliquando ipſe vel pater ejus extorſit uſuras.

CAP. XVIII.

Etiam Iudæi compellendi ſunt, ad reſtituendas uſuras extortas à Chriſtianis, & ad ſolvendas decimas vel oblationes de eorum poſſeſſionibus.

Idem *in concilio generali.*

QVantò amplius Chriſtiana religio ab exactione compeſcitur uſurarum, tantò gravius ſuper his Iudæorum perfidia inſoleſcit f, ita quòd brevi tempore Chriſtianorum exhauriunt facultates. Volentes igitur in hac parte proſpicere Chriſtianis, ne à Iudæis immaniter aggraventur, ſynodali decreto ſtatuimus, ut ſi de cætero quocunque prætextu Iudæi à Chriſtianis graves immoderatáſve uſuras extorſerint, Chriſtianorum eis participium ſubtrahatur, donec de immoderato gravamine ſatisfecerint competenter: unde Chriſtiani (ſi opus fuerit) per cen. eccl. app. poſtpoſita, compellantur ab eorum commerciis abſtinere. Principibus autem injungimus, ut propter hæc non ſint Chriſtianis infeſti, ſed potius à tanto gravamine ſtudeant cohibere Iudæos. Hac eadem pœna Iudæos decernimus compellendos ad ſatisfaciendum eccleſiis pro decimis & oblationibus debitis, quas à Chriſtianis de domibus & poſſeſſionibus aliis percipere conſueverant, antequam ad Iudæos quocunque titulo deveniſſent: ut ſic eccleſiæ conſerventur indemnes.

CAP. XIX.

Vſurarius eſt, qui à debitore recipit aliquid ultra ſortem, niſi ſuſcipiat in ſe periculum h. d. primò. Non eſt uſurarius emptor rei minus juſto pretio, ſi tunc veriſimiliter dubitetur, an tempore ſolutionis plus vel minus ſit res valitura. hoc ſecundò. Tertiò dubium excuſatur is, qui ex eo, quod differt ſolutionem pretii, vendit rem plus quàm valeat, ſi non erat eam aliàs venditurus. hoc tertiò.

Gregorius IX. *fratri R.*

NAviganti b vel eunti ad nundinas certam mutuans pecuniæ quantitatem, eò quòd ſuſcipit in ſe periculum, recepturus aliquid ultra ſortem, uſurarius eſt cenſendus. Ille quoque qui dat x. ſolidos, ut alio tempore totidem ſibi grani, vini vel olei menſuræ reddantur: quæ licet tunc plus valeant, utrum plus vel minus ſolutionis tempore fuerint valituræ, veriſimiliter dubitatur: non debet ex hoc uſurarius reputari. Ratione hujus dubii etiam excuſatur, qui pannos, granum, vinum, oleum & alias merces vendit, ut amplius, quàm tunc valeant, in certo termino recipiat pro eiſdem, ſi tamen ea tempore contractus non fuerat venditurus.

DE CRIMINE c FALSI
TITVLVS XX.

CAP. I.

Teſtis falſidicus tres lædit, Deum, judicem, & partem: & falſus eſt non ſolùm qui mendacium dicit, ſed etiam qui veritatem occultat.

Auguſtinus.

FAlſidicus teſtis tribus perſonis eſt obnoxius: primùm Deo, cujus præſentiam contemnit: deinde judici, quem mentiendo fallit: poſtremò innocenti, quem falſo teſtimonio lædit. Vterque d reus eſt, & qui veritatem occultat, & qui mendacium dicit: quia & ille prodeſſe non vult, & iſte nocere deſiderat.

CAP. II.

Sententia lata per falſas literas, non debet executioni mandari.

Lucius III. *Vigorien.* e *Epiſcopo.*

SVper eo f quòd ſententiam auctoritate literarum falſarum latam noluiſti executioni mandare, tuam prudentiam commendamus. Mandantes, ut [illegible] qua ſcripta, ſub nomine noſtro deſtinata, [illegible] videris falſitatis, nullam eis adhibeas fidem: & quod per ipſas mandatum fuerit, non obſerves: ſed eum, qui præſentaverit, retineri facias diligenter.

CAP. III.

Clericus falſans ſigillum principis, deponitur. Item ei [illegible] imprimitur: & in exilium mittitur.

---

a C. 4. eod. tit. in 3. comp. b C. 5. eod. tit. in 3. comp. Vid. Aretinum in §. ex maleficiis. Inſt. de actionibus. c Lat. Conc. ſub Alex. III. c. 25. quod refertur in c. quia in omnibus. ſup. eod. tit. d C. 1. eod. tit. in 4. comp. vid. Covarr. 3. var. reſ. c. 2. num. 3. e Ca. 2. eod. tit. in 4. comp. f Inoleſcit. in Cod. Barb. id eſt, creſcit.

a Hodie Iudæi non poſſunt habere bona immobilia, per [illegible] Pauli 3. & Pii V. Pontif. maximi in ca. multorum. ſup. de [illegible] b Vid. citatos in ca. in civitate. ſupr. eod. tit. & [illegible] re l. 6. q. 4. art. 2. c In quodam veteri manuſc. De falſ[illegible] crimine falſi. d 11. q. 3. c. 80. e Vvigorn. f Ca. 4. [illegible] reb. jud. in 2. comp. quod etiam hoc admonet Ioan. And.

Vrbanus